

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik kétféle kiadásban; hetenkint háromszor: szerdán, pénteken és vasárnap; s hetenkint egyszer: pénteken. — Terjedelme mindig 16 oldal.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII. ker., Práter-utca 44. sz.

A „Magyar Néplap” ára hetenkint egyszeri megjelenésnél: Egész évre 1 frt 80 kr. Fél évre — > 95 > Negyed évre — > 50 > Egyes szám 4 kr.	A „Magyar Néplap” és „Mozsgarda” előfizetési ára: Egész évre 8 frt — kr. Fél évre 1 > 50 > Negyed évre — > 80 >	Szerkesztők: LEPSÉNYI MIKLÓS és NÉMETH GELLÉRT.	A „Magyar Néplap” ára hetenkint háromszori megjelenésnél: Egész évre 6 frt — kr. Fél évre 8 > — > Negyed évre 1 > 50 >	„Magyar Néplap” hetenkint háromszor s „Mozsgarda”-val: Egész évre 7 frt 80 kr. Fél évre 8 > 80 > Negyed évre 1 > 80 >
---	--	--	---	--

Rabszolgaság-e, vagy forradalom?

Rettentő idők! Nem a duló viharok. Azokat kiheverhetni. Ám a népgyűléseket akadályozó hallatlan erőszakok, — ezeket örökké megkeserülheti valaki.

A nép tanácstalanul áll.
De áll s csak szóra vár.

Egy-egy meggátolt gyűlés után végtelen keservvel oda jő, kezeit tördelve kérdi: mit tegyünk tehát most?!

Ily válságos időben a nép fejetlen nem lehet.

A kérdésre válaszolni kell!

Rabszolgaság-e vagy forradalom?

Rabszolgaságba tiporva annyira nem lehetünk, hogy 25—30 löcslábu pribéknek több annyi ezernyi magyar nép, lelketlen párisi legyünk.

Nekünk magyaroknak Magyarországon jogunk van beszélni. Természet-jogunk a szólásszabadság. Természetünket, vérünket, örök törvényünket elárulnunk, megtagadnunk nem lehet.

Ragszolgaság, ennyire mély rabszolgaság Magyarországon lehetetlen.

Mi legyen hát? Forradalom?!

Mi alkotmányos magyar nép eddigelé ország-világ előtt néppárti gyűléseinken nyilván bizonyítottuk, hogy forradalmat nem akarunk, vérengzést nem óhajtjuk. De törvényszegést se tűrhetünk. Nem szabad türnünk.

És most van-e még módzat?

Legrettentőbb szó, mi egy ország történetében hallható: „nincs törvény!”

Hát Magyarországon nincs törvény? Több is mint kellene!

De legalább az örök természeti törvénynek nincsen-e öre? Nincsen-e királyunk?

Éljen a király, aki megesküdött, hogy a törvényeket megfogja tartatni. Éljen hát a király!

A kormány, a jegyzők, a birák, a csendőrök és katonák nem arra valók, hogy az örök törvényt letiporják és védjék az akasztófára valót.

Mi nép nem azért adjuk és fizetjük azokat. Igazságot követelünk, az ősi természeti törvény megtartását követeljük! Fel a királyhoz!

Szentmise áldozat.

Szives bizalommal kérjük tisztelt elvbarátainkat, lapunknak apostoli buzgósággal való folyamatos terjesztésére, mert magasztos eszméink magvait csak így leszünk képesek széles körben elvetni és magunknak a jövőt biztosítani.

Szerk.

Keresztények! csak keresztényeknél vásároljatok!!

Te elnyomott szó, hagyd el börtönöd,
Törj át a gyáva kormányhad ködén,
Hogy megcsendüljön mind a fül
Mennydörgésedtül e föld kerekén!

Nem rabszolgaság tehát, nem is forradalom,
ám győzzön az alkotmányos szent eskü-jog!
Fel hát a királyhoz!

Ez a végső módozat. Ha ez se győz, ak-
kor aztán eldült a kocka. Legyen irgalmas az
Isten mindenkinek!

Egy bizonyos: a népnek élni kell, a nép-
párt győzni fog!

Kálmán Károly.

POLITIKAI HIREK

A szocialisták és a néppárt. Temesvárott a szo-
cialisták nagygyűlést tartottak, melyen Budapestről is
megjelent néhány kiküldött. — természetesen zsidó, mert
hát a szocialistáknál úgy dukál. Gyűlésük arról nevezet-
es, hogy kijelentették, hogy a néppárttal semmiféle
összeköttetésben sincsenek. Ezt ugyan fölösleges volt
kijelenteni. Hisz nem volt Magyarországon ép agyu em-
ber, ki elbihette, hogy a néppárt és szocialisták között
viszony is lehetne. A néppárt az igazság pártja, a szo-
cialista párt meg a szabad fosztogatás pártja.

Függetlenségi egyesülése. Duna-Pataj az a neve-
zetes hely, hol föltaláltak: miként kell az olajat a vízzel
keverni? Ott egyesítették a két függetlenségi pártot, ha
ugyan lehet egyesíteni a két ellenkező irányt. Ugron
Gábor kijelenté, hogy a két párt ezentul egy lesz. S
hogy az egyesülést megpecsételje, kijelentette azt is,
hogy ezentul küzdeni fog a revízió ellen, mert az nem
lehetséges. küzd a néppárt ellen, mert nem helyesli,
hogy a vallást bevigyék a politikába.

Mi e hihetetlen dolgokhoz csak azt a megjegyzést
füzzük, hogy Ugron Gábor ön magának ártott csak, mi-
dön lépre ment és az egyesüléshez hozzájárult. Ha
egyesülhet a Kossuth-Eötvös-féle függetlenséggel, akkor ő
benne se lehet megbízni, mert hisz a Kossuth-Eötvös
árnyalat, — mint az egész ország tudja, — csak cé-
gérül viseli a függetlenségi jelszót, de tulajdonképpen
titkos kormánypárt. Ezt maga Ugron is nem egyszer
hangoztatta. Hát most már ezzel a titkos kormánypárt-
tal is jó a szövetség? Egyszer majd csak arra ébred-
dünk, hogy a nyílt kormánypárttal is egységet kötnek.
Amit Ugron a revízióról mond, az tévedés. Majd a nép-
párt megmutatja, hogy lehetséges a revízió. Mi is ellene
vagyunk annak, hogy a vallást politikává tegyék s ép
azért tiltakoztunk az ellen, hogy a házasság ügyét az
országgházba hurcolják és ott tárgyalják. A házasság
ügye vallási ügy, s így nem a képviselőház elé való.
midőn tehát mi a revíziót sürgetjük, ismét ki akarjuk
emelni a vallást politika keretéből. Tehát a helyes állás-
ponton nem Ugron van, hanem mi vagyunk. A katolikusok
eddig rokonszenvvel viseltettek Ugron iránt s remény-
kedve tekintének feléje, de a dunapataji egyesülés ezt
a rokonszenvet megölte. Miután Ugron nyíltan elvetette
a revíziót, Ugron-párti jelöltet nem támogathatunk. Azon
képviselők pedig, kik ellene szavaztak az egyházpoliti-

kának, tovább egy percig se maradhatnak Ugron zász-
laja alatt. S fölhívjuk a választókat, hogy ezt adják is
tudtukra képviselőiknek, kiknek be kell jönniök a nép
szent pártjába.

Férfiak, asszonyok, gyermekek!
imádkozzatok minden nap a néppárt
győzelmeért!!

Választási mozgalmak.

Lepsényi Miklóst, felelős szerkesztőnket ujabban
Kun-Szent-Márton néppárti választópolgárai kérték föl
a jelöltség elfogadására. Lepsényit tegnapelőtt kereste
föl a kun-szt.-mártoni kerületből *Hegedűs György*, az
ottani érdemes néppárti elnök vezetése alatt egy hét-
tagu küldöttség. A kerület óhaját Hegedűs tolmácsolta,
mire Lepsényi meleg hangon válaszolt, kijelentvén, hogy
elfogadja a jelöltséget és buzdította a kun-szent-márto-
niakat a rendíthetlen kitartásra. A küldöttség örömmel
vitte meg a hirt a kerületnek.

Liptó-Szent-Miklósról az a hír érkezett, hogy
Kajuch József országos képviselő, kit Császká kalocsai
érsek jószágigazgatójává nevezett ki, nem fog többé
föllépni.

A *rózsahegvi* kerületben *Mattyasovszky Gyula*
ottani fősztolgabíró akarák liberális programmal föl-
léptetni.

A *büd-szent-mihályi* kerületben a függetlenségi
párt megkezdte szervezkedését és Kossuth Ferentől
akar jelöltet kérni.

A *kőrösbányai* kerületben *Biró József* főispáni
titkár zsidó-liberális, és *Hollaki Imre* ügyvéd nemzeti
párti programmal fognak föllépni. Az eddigi képviselők
közül *Nopcsa Elek* báró, *Barcsay Kálmán*, *Pogány Ká-
roly* és *Lázár Árpád* valószínűleg megtartják kerületeiket.

„Jön a sáska“!

Néhány hét előtt ez a vészkiáltás hangzott föl s
hangzik azóta szüntelen. Bármerre fordul az ember,
mindenütt az hangzik feléje. „Handlé, handlé“ helyett
az egész vadliberális banda ezt ordította torkaszakad-
tából. Az ember már majdnem kétségbeesett tőle s
kinos nyugtalanságát még inkább növelte, hogy itt a fő-
városban egy szálat se láthatott a ronda férgéből. Föl-
tűnt azonban, hogy a kik ordítanak, egyszersmind ör-
dögileg vigyorognak is. Azaz nem csak feltűnt, hanem
fájt is azt látni, hogy sáskajárás idején egész Budapest
csunyábbik fele vigyorog. Mégis csak komoly veszedel-
em fenyegeti az országot, mert ezek nem vigyorognak
máskor, mint olyankor, vagy legfőlebb még a Goldstein
Számi megjelenésekor.

Nem sokára aztán jöttek az ország minden ré-
széből a tudósítások, hogy sáskák lepik el a vidéket.
Mutatóba küldöttek is be hozzánk. Ronda féreg, mond-
hatjuk. Könnyelmű gazdára és családapára nézve ve-
szedelmes is. Szerencsére azonban a mi népünk közt
egyetlenegy ilyen könnyelmű gazda sincs, mert egytől-

egyig fölismerték a féreg természetét s haladék nélkül elpusztították.

A vészkiáltozásra ugyan megijedt a nép, de mikor ez erőszakos ronda férgek seregestül házába tolokodtak, talpon termett apraja-nagyja s megindult a hajsza. Az értelmes jó nép halomszámra söpörte az undok fajzát a trágyalá gödörbe vagy a tűzbe. Ekképpen kár csak ott történt valamelyes, ahol a gazda nem volt eléggé gondos. A néppárt hivei között azonban — mint örömmel igazolhatjuk — egyetlen egy lélek se szenvedett kárvallást, amit főképen annak lehet betudni, hogy ez a nép a lakosság logértelmesebb részét képezi mindenféle ajku honfitársaink között, és hogy ezen sáskákat azért költette ki a kormány mesterséges módon, hogy általuk, a nemzet hitéletének és erkölcsösségének virányait taroltassa le. Erre pedig jobban vigyáz most a nép legnagyobb része, mint a két szeme világára, mert csak nem régen szenvedett benne nagy, majdnem helyrehozhatatlan károsodást. Amely kis rész pedig nem vigyáz rá, annak hitélete fáját ugyan milliószámra meglepheti ez a förtelmes sáskahad, de fogadom, hogy egy szálíg megdöglik hamarosan, mert ott ugyan nem talál immár egyetlen harapásra való virányt se, amit elpusztíthatna. Le van az már tarolva teljesen és kietlen, mint az a sötét katlan, melyben egy beteg ember e sáskahadat tenyészttette.

Már most csak arra vigyázzunk még, hogy majd ha a második, esetleg harmadik vagy még további rajzás jön, szintén serények legyünk az összegyűjtésükben és elpusztításukban. Azonkívül a szomszéd felé is nyitva legyen a szemünk, mert hátha meghuzódik s később átcsuszik hozzánk. Sokan írják, hogy ők trágyát készítenek belőle, minekutána, hogy könnyű szerrel össze lehet belőle gyűjteni egy-egy jó oldal közre valót. Ezeket azonban óva intjük tettük következményeire. Ez a sáska ugyanis trágyának se való, mert dögteste megfertőztetné a földet s mérge fölshívódnék a terményekbe s megölné állatjainkat.

Tudnivaló ugyanis, hogy elmebeli és lelki fekélyekből pattantak ki, olyan hófok mellett, amilyent az emberi agy már nem bírna ki agylágyulás nélkül. Innét hozták magukkal a mérges, fertőző természetet. Azért tehát teljes megsemmisítésükre csak a tűz való. A tűz lánggal ég tőle. Ilyen anyaggal élesztgetik a pokol örök tüzét is.

Bizonyára kíváncsiak olvasóink arra is, hogy mi uton-módon terjedt el a sáskajárás.

Nos hát egy kasza-kapa-kerülő, dologtalan és ennek következtében éhező embernek — a nevére nem emlékszem, csak azt tudom, hogy ics-csel végződik — az a bolond gondolat támadt lázas agyában, hogy ő olyan sáskahadat tud tenyészteni, mely rövid néhány hét alatt képes volna letarolni az összes lakosság hitéletének és erkölcsvilágának virányait úgy, hogy egy kőrő se maradhatna rajta.

Közölte e rettenetes gondolatot Bánffyval, aki éppen abban a munkában mesterkedik. Nojsz kapott ez rajta! Örömeiben megölelte a gyalázatos terv emberét s egyezer forintot adott érte a szerencsétlen beteg embernek, aki e pénzen most Zsidó-Fokon, akarom mondani Sió-Fokon gyógyíttatja magát immár hiába.

A sáskák tehát meg lettek volna, de nem volt szárnyuk s nem lehetett őket szétrebogtani. Azt pedig már nem tudott csinálni az a szánandó szerencsétlen semmi mesterkedéssel.

Mi legyen most velük? — gondolkodott Bánffy. Akármilyen módon, de szét kell őket árasztani az egész or-

szágra, mert látszik rajtuk, hogy a kitüzött célnak derekasan megfelelhetnek.

Megkerdezte titkos tanácsadóit, Izrael nemzetségének irástudóit és véneit, akik megnyugtatták őt mondván, hogy van itt Judapesten egy zsidó nyomda-részvénytársaság, az papirból csinál nekik szárnyakat — jó pénzért, majd a szétszórásra nézve aztán megint lehet gondolni valamit.

A zsidó nyomda-részvénytársaság tehát megcsinálta jó pénzért a sáskák papírszárnyait és a liberális gőpezete segélyével elárasztották velük egész országunkat. Eddig összesen 2000 millió (ennyi betű volt a füzetekben) sáska lepte el az országot s nem került többé az országnak potom 25—30 ezer forintjánál.

Im hát ez a története annak a sásjárásnak, melytől oly jókat várt a zsidóliberális párt, de mely — Istennek legyen hála! — miközöttünk egy kis ijedségnél nagyobb kárt nem okozott.

Ismerjük annyira a zsidóliberális pártot, hogy az kész a pénzt szórni, ha arról van szó, hogy bolond eszméinek talajt készítsen s ha tudja, hogy a kiszórt pénz egy krajcárig zsidóvallású polgártársuk markába hull. Föltesszük azért, hogy a sáskaterjesztésbe is belebolondult, bár mi költséges legyen is.

Am hadd töltse kedvét, úgyis siralombházban van már.

Ha éberek maradunk, lelki kincseinket ily módon ugyan senki enberfia el nem rabolhatja. Ha az ördög, akivel bolond módra szövetséget kötöttek, csak annyira segíti őket, ugyan nem vitetik vele többre, legfőlebb eljuthatnak segítőjükkal a . . . majd azt mondtam pokolba.

A katolikus egyesületek országos kongresszusa.

Augusztus hó 17-én vette kezdetét a katolikus egyesületi élet nagyszerű megnyilatkozása: a magyarországi kath. egyesületek első országos kongresszusa. Az ezredévi ünnepek egyik kimagasló pontja ez előttünk s hisszük, hogy a katolikus társadalmi életet sikerül újból megalkotni s a katolicizmust újból virágzásra juttatni. Őszinte örömmel s lelkesedéssel üdvözljük a kongresszus tagjait, Isten áldását kérve működésükre. Részletes tudósításunk ez:

Augusztus 17-én.

A veni Sancte.

A belvárosi plebánia-templomban tartotta hétfőn Vaszary Kolos bíboros hercegprimás a katolikus egyesületek országos kongresszusa alkalmából az ünnepélyes Veni Sancte-t.

A kongresszus tagjai mind megjelentek a szertartáson s a templom minden zugát megtöltötték. A katolikus legényegyesületek zászlóik alatt vonultak föl s a templom hajójában sorfalat állottak.

A szentmise — mely alatt az egyházi ének és zenekar válogatott egyházi énekeket adott elő — kilenc órakor vette kezdetét. A pontifikáló hercegprimásnak a szertartásnál fényes segédlete volt.

A Veni Sancte végeztével a bíboros-hercegprimás magas szárnyalású imát mondott, melyben az ég áldását esdette le a katolikus egyesületek működésére s a sok viszontagságot kiállott ezredéves magyar hazát Jézus szent szive oltalmába ajánlotta.

Az ima után a bíboros-hercegprimás kíséretével áldást-osztva távozott a templomból, míg a kongresszus tagjai zászlók alatt vonultak a kongresszus megnyitó ülésére.

A megnyitó ülés.

Tíz óra felé járt az idő, midőn az újjárosház tágas terme zsúfolásig megtelt a résztvevők lelkes tömegével.

Magyarország négyszáz különféle katolikus egyesülete volt itt képviselve a haza minden vidékéről, hogy ország-világ előtt hitvallást tegyenek katolikus voltukról.

Tíz óra után néhány perccel érkezett meg Esterházy Miklós Mór gróf elnök Zichy Nándor gróf kíséretében. Eljen és taps fogadta a katolikus mozgalmak két vezéralakját s ez a tet-zészej követte azt a remek beszédet is, a melylyel az elnöklő gróf az ülést s vele a kongresszust is megnyitotta.

Esterházy Miklós Mór gróf beszéde.

Dicsértessék a Jezus Krisztus! Mind örökké Amen!

Halával tartozunk az isteni gondviselés iránt, mely oly sok viszontagság után megengedte, hogy Magyarország katolikusai itt a székesfővárosban összegyűlhessenek, hogy hitvallást tegyenek. Köszönetünket kell kifejeznünk O Eminenciájának, Magyarország hercegprimásának, kérve az isteni gondviselést, hogy drága életét oltalmazni és megáldani kegyeskedjék. (Eljenzés.)

Tisztelt uraim! Engedjék meg, hogy önöknek is köszönetet mondjak megjelenésükért és fogadják legőszintébb bajtársi üdvözlőmet. Bajtársakként üdvözlöm önöket, mert fájdalom, Magyarország katolikusai ma csak bajtársaknak tekinthetik egymást és csak azon érzelmekkel viselhetnek egymás iránt, melyeket bajtársak hordanak szívük mélyében. (Ugy van!)

Kijelentem, hogy ezen megnyitó beszédemben politikával foglalkozni nem akarok.

Mi a mi törekvésünk? Az, hogy Magyarország keresztény ország maradjon. (Étünk tetszés.) hogy Magyarország katolikusai Magyarország keresztény múltját meg ne tagadják soha, de arról se feledkezzenek meg, hogy el Magyarországon egy fiatal nemzedék is, melyet a keresztény vallás szent tanaiban nevelni kötelesség. (Zajos helyeslés.)

Tisztelt uraim! Ha a vallás tanai nem hatják át az állam és társadalom intézményeit, akkor nem marad egyéb, csak az erőszak, az irigység és végre a vigasztalástól kérlelhetetlen halál. Ettől akarjuk megmenteni a társadalmat, az országot.

Az a körülmény, hogy a keresztény vallás az egész országot meghódította és legyőzte a pogányságot is, elég bizonyíték arra, hogy szent vallásunk jövőre is alkalmas lesz arra, hogy országunkat, nemzetünket egy szebb, egy jobb jövő felé vezerelje. (Eljenzés.)

Mi azt akarjuk, hogy társadalmi és állami intézményeinket a keresztény szeretet sugalmazza, hogy állami törvényeink legfőbb alapja a keresztény szeretet legyen.

Tanácskozásaink alkalmával a keresztény szeretet elveit szem előtt fogjuk tartani. Foglalkozni akarunk a keresztény családdal, a keresztény ifjúsággal, a keresztény munkásokkal, szóval a kereszténység minden tagjával. (Zajos helyeslés.)

Nyujtsunk kezét egymásnak, támogassuk egymást, ne hagyjuk el egymást a veszedelemben és érvényesítsük mindenkori batrán meggyőződésünket. (Zajos helyeslés.)

Meghalni tudunk, de nincs erő, mely a magyar katolikusokat legyőzni képes legyen. (Szünni nem akaró lelkes eljenzés és taps.)

A beszéd után elnök indítványára a kongresszus nagy lelkesedéssel díszelnökévé választja Vaszary Károly bíboros hercegprimást. Majd felhatalmazza Batthyány József és Apponyi Géza grófokat, hogy az elnököt tisztében helyettesíthessék, a kik erre lelkes ovációk között az elnök mellett helyet foglalnak.

Ezután az üdvözlő táviratok küldettek elő Szent-séghez a pápához és ő Felségéhez a királyhoz.

A pápa ő Szentségéhez küldött távirat szövege a következő:

Szentséges Atya!

Magyarország katolikus egyesületei, melyek a katolikus hit ápolását és védelmét, a társadalom katolikus jellegének megővését tüzték ki feladatuk, országos kongresszusukat tartván, fűli hódolattal üdvözlök Szentségedet, hűségüket, ragaszkodásukat tolmácsolják Krisztus helytartója, Péter utódja iránt és Szentséged apostoli áldását kéri munkájukra, tanácskozásaira.

Apostoli királyunk ő Felségéhez a következő hódolatteljes táviratot intézték:

Magyarország több, mint 400 katolikus egyesülete a Szent István első királyunk emlékének szentelt napokban, országos kongresszusra gyűlvén össze, hogy a katolikus hit ápolása, védelme fölött tanácskozzék, alattvalói hódolattal üdvözlök Felségedet. Szent-István trónjának és koronájának örökösét és hűségét, ragaszkodását fejezi ki az apostoli király trónjának zsámolya előtt.

E után a szakosztályok elnökeit választották meg. Az első szakosztály elnöke leit: Wolafka Nándor, a másodiké: Hummer Nándor, a harmadiké: Apponyi Géza gróf, a negyediké: Rakovszky István.

Mután a kongresszus elfogadta a rendező bizottság ügyrendét, Esterházy Miklós Mór gróf megemlékezett Lévy Imre érdemeiről, ki az első kath. kör megalapítója volt.

Indítványozza, hogy a kongresszus kegyelete jeléül a Budapesti Kath. Körben levő arcképét koszorozza meg. Indítványát a kongresszus egyhangulag mély megilletődéssel tette magáévá.

Az ülés ezzel véget ért s a tagok a Hymnus éneklése között távoztak.

A szakosztályok ülései.

A kongresszus a tulajdonképeni munkát hétfőn délután kezdte meg, négy szakosztályba csoportosultán tárgyalván meg a katolikus társadalom fontos és megoldásra váró kérdéseit.

I. Szakosztály ülése.

Hitbuzgalmi és jótékony egyesületek.

A napirend első pontját Tóth Mike Jézustársasági atya „A hitbuzgalmi egyesületek szervezésének szükségessége és módja” című értekezése töltötte be.

Közel másfél óráig tartott Knáter Károlynak, az oltáregylet igazgatójának felolvasása. Az oltári szent-ég, Jézus szent Szívének, az engesztelő Szt. Mária, Szent Szűz szeplőtlen szívének, Elő rózsafüzér, szent skapularék, Szent József, Orangyalok s a szent gyermekség, mint a jelenleg leginkább divó egyesületek mivoltáról és hasznáról tartott előadást.

Ezután Otoeska Károly pozsonyi ügyvéd a „Szent Vince egyesületekről” tartott előadást.

II. Szakosztály ülése.

Az irodalmi egyesületek szakosztálya Hummer Nándor elnöke alatt tartott ülést. Kisfaludy K. Béla dr. prépost a katolicizmus és a tudományos haladás címmel tartott előadást.

Walter Gyula dr. primási titkár és Hortoványi József dr. országos képviselő csaknem azonos eszme érdekében tartott előadást, az előbbi a katolikus szellemű irodalmi termékek elterjesztésére címmel.

III. szakosztály.

Társadalmi egyesületek.

A harmadik szakosztály Apponyi Géza gróf elnöke alatt ülésezett.

Az első három kérdését a tárgysorozatnak Zichy Vladimír gróf adta elő.

Az elsőnek célja egy egyesületi törvény alkotása.

A második pont tárgya a püspöki kar támogatásának kikérése a katolikus egyetek fölvirágoztatása tárgyában.

A katolikus körök országos szerzete volt a tanácskozás utolsó tárgya. Zichy gróf előadó határozati javaslatában az ország összes katolikus köreinek és egyleteinek egy egységes szervezetbe való foglalását és ennek szükséges voltát fejtegette.

IV. szakosztály.

Katolikus legény- és munkás-egyesületek.

A IV-ik szakosztály a katolikus legényegyesület helyiségében tartotta ülését, Schiffer Ferenc elnöke alatt.

Az első előadó Schiffer volt, a ki a katolikus legényegyesületek országos szervezéséről beszélt.

A következő előadó Pokorny Manó, a katolikus tanoncokat védő egyesület igazgatója volt, a ki szakértelemmel a mesterinasok védelméről és neveléséről beszélt.

Ezután Varga Dezső dr. plebános értekezett a katolikus mester-egyesületek, munkásegységekről és gazdaegyesületekről és sürgette ezeknek megalakítását.

Chobot Ferenc a magyarországi katolikus kisiparosok országos segítő- és nyugdíjalapjáról beszélt.

Az ismerkedési estély.

Az első nap méltó befejezése volt az ismerkedési estély, melyet az országos kongresszus katolikus férfai közvaecorával kapcsolatosan a fővárosi vigadó nagy helyiségében megtartottak. Vagy négyszázan voltak itt együtt s ez óriási társaság, mintha egy nagy család lett volna, olyan fesztelenül, jól edvűen társulgott egymással, szórakozott és csevegett.

Az estélyen szép számmal voltak képviselve a katolikus világiak, a mi örömmel tölt el bennünket, mert ebben látjuk a keresztény mozgalom egyik szép eredményét: a katolikus hitnek és gondolkodásnak nyílt, férfias bevallását.

Augusztus 18-án.

Szakosztályok ülései.

A katolikus egyesületek kongresszusának második napját a szakosztályok, a Szent-Vince- és Oltár-egyesületek foglalták le a maguk számára. Folytatták és befejezték azt a komoly munkásságot, a melyet hétfőn megkezdtek s a mely hivatva van, hogy irányt szabjon és utat mutasson a magyar katolikus társa-

dalom egészséges ujjá szervezésében. Ugy a szakosztályok, mint az egyes egyesületek ülései nagy látogatottságnak örvendettek s a fontosabb kérdések fölött — különösen a III. szakosztályban — nem egy érdekes vitának voltunk tanui.

Az ülések megkezdése előtt 9 órakor reggel a kongresszus tagjai a belvárosi templomban a király születése napja alkalmával tartott ünnepélyes Te Deumra gyülekeztek, a melyen Hornig Károly báró veszprémi püspök pontifikált fényes segédlettel.

A szenvedő kisipar.

(K. Ö.) A földmivelő pusztulásával párhuzamosan halad a kisiparos osztály pusztulása. Amint a földmivelésügy bajairól van szó, lehetetlen hallgatással mellőznünk a kisipar érdekeit. A földmivelés és kisipar oly annyira egymásra vannak utalva, hogy a földmivelő baját megérzi a kisiparos, a földmivelő öröme, a mezőgazdaság fejlődése pedig egyértelmű a kisipar fellendülésével. Sajnos, bárhova tekintünk, földmivelőre és kisiparosra, bizony nem sok örömről adhatunk hírt, de annál több szomorúságról. És ha vizsgáljuk az okot, mely a földmivelő és kisiparos pusztulását okozta, újra csak vissza kell térnünk annak a kárhozatos gazdasági rendszernek az ostromlására, mely legkevésbé törődik a mezőgazdával és kisiparossal, hogy annál jobban dédelgethesse kedvenceit, a kereskedelmet és gyáripárt. És míg a mezőgazdára és kisiparosra elviselhetetlen terheket rakott, addig elszámálhatatlan sok az a kedvezmény, melylyel a kereskedelem és gyáripár természetellenes fejlődését elősegítette. Már ebből is látható, hogy a mezőgazda és kisiparos pusztulása egy forrásra vezetendő vissza. Ebből pedig józan észszel csak arra lehet következtetni, hogy a mezőgazda és kisiparos a közös ellenség ellen közös érdekei megvédésére szövetkezni tartozik. A mezőgazda ne hallgasson a zsidószabadelvűek azon alaptalan vádaskodására, hogy az iparosok a mezőgazda rovására előnyöket akarnak maguk részére a törvényhozástól kicsikarni. Viszont az iparosok se higgyék el, hogy a mezőgazdák az iparososztály ellen törnek. Ezt a szabadelvűek, melyek élete a hamisság és ámtás hosszú láncolatánál egyéb semmi, csak azért eszelték, hogy a mezőgazdákat és iparosokat egymás ellen tüzelve, annál könnyebben tehessek mindkettőt tönkre. Kétszertelen a mezőgazda is, meg a kisiparos helyzete is olyan sanyaru, hogy szó sem lehet előnyök kivívásáról, mindkettő megelégszik azzal, ha megélhetése van valamiképp biztosítva.

Hogy a kisiparosnál maradjunk, mindenek előtt szembevetendő az a feltűnő nemtörődömség, melylyel a kormány a kisipar pusztulását nézi. Mintha bizony az ország sorsára nézve közömbös lenne, hogy életerős, avagy pusztuló kisiparos-osztály lakja-e az országot. Az iparososztály képezi legnagyobb részét a fogyasztó közönségnek. Azért a kormányok mindenkori feladatai közé tartozik az iparosokat olyképpen lábraállítani, hogy a helyi földi fogyasztásnak egyik legfontosabb tényezőjét képezhessék. Erre nézve azonban szükséges, hogy a kisiparosnak oly helyzetet teremtsünk, hogy koplalni kénytelenek legyenek. Pedig a kisiparosok bizony már odajutottak, mert az áruját nem keresik, ha pedig vásárra viszi, kénytelen az előállítás költségein alul is portékáját elveszteszteni, hogy legalább a fuvarköltséget tudja fedezni. A legjobb esetben is hitelbe dolgozik, hogy aztán hogyan jut a pénzéhez, legjobban azok tudják,

kik behatóbban ismerik az ipari s mezőgazdasági termékek értékesítési viszonyait.

Hogy a zsidószabadelvű gazdasági politika ásta meg valamikor erős kisiparos-osztályunk sirját, azt mi ép oly jól tudjuk, mint maga a liberális kormány, mely évek hosszú során egyebet sem tett, minthogy a pénz birtokosainak tolta szekerét. Az ország termelő elemeit s ezek közt a kisiparosokat igazságtalan közterhekkel s a lehető legkedvezőtlenebb értékesítési viszonyok megteremtésével a pusztulás örvényébe üzte. Ezzel tartozott a mi szabadelvű kormányzatunk a nagytőkének, azért kellett behozni az iparszabadságot, hogy a pénz s ne a tudás és képesítés legyen az iparüzés főkelléke. Hiába tanulsz, inaskodol, bejárod az országot s talán annak határán túl is gyarapítod ismereteidet, mert ha haza jössz, műhelyt nyitasz s mester lépsz, azt fogod tapasztalni, hogy ez mind felesleges, mert a gyáripár termékeivel és az iparhoz nem is konyító, de pénzzel rendelkező üzletember, kikonkurrál műhelyedből, értéktelenné teszi jó árudat, neked pedig idővel koldusbotot nyom a kezébe. És mindez azért történik nálunk, mert van iparszabadságunk s oly ipartörvényünk, mely mindenre alkalmas, csak arra nem, hogy téged a zsaroló, a nagytőkéből táplálkozó ipar ellen megvédjen.

De a kisiparnak is felvirrad, ha a kisiparos-osztály ezt úgy akarja. A zsidószabadelvű közgazdasági politikából tudom, hogy nem kérsz. Ha birtokodban van a néppárt közgazdasági programját magyarázó füzet, forgasd szorgalmasan s meg fogsz győződni arról, hogy a néppárt a kisiparosokról sem feledkezett meg. Ha pedig nincs birtokodban, szerezd meg minél előbb és előbb szavazatodat ne add néppárti emberre, míg meg nem tudod, hogy a néppárt legsürgősebb teendői közé tartozik, az ország népének megélhetését biztosítani.

A rendőrség szerkesztőségünkben.

A királyi főügyész ez idő szerint összesen tizen-nyolc sajtópörrel igyekszik megbénítani a „Magyar Néplap” törhetlen kitartását, amelylyel eszméink igazságát hirdeti. A királyi főügyész azt hiszi, hogy ez által el fog némitani bennünket. Ámde főügyész ur Ön csuful csalódik. Minket ugyan elcsukathat, de azt az óriási tábor, mely mihozzánk oly nagy ragaszkodással viseltetik, — a magyar nép millióit el nem csukathatja, meg nem némithatja, el nem csüggesztheti. A mi üldöztetésünk csak nagyobb meggyőződést ültet a lelkekbe s táborunkat növeli, mert mint sz. Ciprián mondja: A martírok vére a kereszténység magva. Minél többet üldöznek, annál erősebbek leszünk.

Miután ezt a királyi főügyész urnak elmondottuk, most közöljük a legújabb hivatalos üldöztetést. Hétfőn, e hó 12-én délelőtt megjelent Karácsonyi rendőrkapitány két detektív kíséretében szerkesztőségünkben s ott házkutatást tartva, a „Magyar Néplap” 82-ik számának összes példányait lefoglalta.

E számban három cikket is támad az ügyész, melyek: „Megkövezett tatár,” „Néppárti gyűlések” és „Pofonvert szolgabíró” címen jelentek meg.

Lefoglalta még azonkívül a „Važený Pane” cikk

miatt a „Krestan” lapunk 21-ik számának összes példányait is.

A „házkutatás” után a rendőrség kiküldöttjei boldogan vitték el a talált számokat.

Éljen a néppárt!

Csak azért is éljen a néppárt, ha eszi is a méreg az ügyészséget!

TÁRCA

A meggátolt gyűlésekről.

Ezredéves alkotmányunk

Ős törvényünk, ember-lényünk

Biztosítja szabadságunk,

Hogy szólhassunk és beszéljünk.

A nép jogát, Isten szavát,

Istent, kirdlyt és a hazát

Még mielőtt hallgathatnák,

Gátolhatják csorda-marhák?!

Ember-é az oly galád ma,

Ki jogunkkal szembe szálla?...!

Az mind nyilván jogtaposó,

Embertelen piszkos bakó.

S ha ember, hát ember-faló,

Törvénytiszegő, hondruló,

A tolvajnál az tolvajabb,

A gyilkosnál az gyilkosabb.

Az ember-lény szégyen foltja,

A teremtés piszka-mocska

Kormány, bíró bár vagy jegyző.

Annál inkább büntetendő.

A kirdlyt is eskü köti,

Hogy a törvényt védelmezi,

S a jogdulót, hondrulót

Törvény szerint megbünteti.

Törvény szerint kívánjuk hát

Vád alá mind a gaz bordát,

*Mely az embert aláásta,
A teremtést meggyalázta.*

*Sujtsd tehát ma jog királya
Mint a törvény s nép kívánja,
Sujtsd a piszkost, a joggyilkost ...
Börtönre vagy bitófára!*

A megtagadott tolvajok.

— Humoros rajz a vidéki életből. —

Írta: G. Biró Zoltán.

Csőbör Péter és Vödör Pál olyan két garázda legény volt az ugcdi kerületben, hogy a békés polgárok jobban féltek tőlük, mint szeretett képviselőjük Fenyvessy Ferenc beszámolóitól.

Egy csendes szép nyári éjjelen, éppen akkor csipték őket fülön a csendörök, mikor nagy serényen dolgoztak egy hüs pince ajtajának föltörésén. Pompás jó borok voltak benne, azt szerették volna egy kicsit megkóstolni. A pince végében, mélyen a homok alatt, karsu-nyaku szivárványos palackok heverték; száz esztendőre teszik az idejét, mikor még a benne levő tokajit nagy gondosan lepecsételték. Azokat a valószínű pecséteteket szerették volna kiásni.

A tudományszomjas régiségbuvárok hiába szabadkoztak. Még azon éjjel a szivárványos palackok sorsára jutottak ők is.

Ott pihent a járásbiróság börtönének két külön sötét fenekén Csőbör és Vödör. A börtönőr úgy tett velük, mint az álnok szép Delila a nagyhaju Sámsonnal, mikor hizelegve levágta haját s erőtlenné téve kiszolgáltatta a dühös filiszteusoknak. Csőbör és Vödör különválasztva, egyik sem képezett többé embert. Ez volt az ő garázda erejük titka.

Nem tudta egyik, hogy mit fog vallani a másik, s nem tudta a másik, hogyan vall majd az egyik.

A járásbiró ur asztalán még a tollszárok is kalamajkát jártak örömben, hogy ebben az egyhangu nyári melegségben akad végre két becsületes gazember, akik fölött a percegő rozsdás tollat békességesen kikapathatják nyakukból, ahol olyan megátalkodottan ültek most már jó ideje.

A járásbiró ur ravaszul mosolygott a bajusza alatt, mikor a vizsgálatot befejezte. Szörnyen örült, hogy szépen gördülő illedelmes paragrafusait testvériesen megint összeválogathatja. Összehasonlította a vallomási jegyzőkönyveket. Csőbör és Vödör, mintha cserépből lettek volna, először olyan töredelmesen vallottak — egy harmadikra.

A járásbiró ur nem jött ki hivatalos flegmájából, hanem csak mosolygott és vallatta őket szépen tovább.

Ismerte az embereit. Tudta, hogy mi a legjobb ravallató.

Reggel maga elé állította őket s délután két óráig vezette egyik papírról a másikra rengeteg betűt. Mikor készen volt, szépen beporozta, oda tette a két fogoly elé, hogy mára elég lesz, írják alá, holnap majd folytatják.

Úgy megijedt ettől a sok betűtől az a két ember, hogy menten bevallott mindent, csak alá ne kelljen írni.

Mióta a bot-büntetés el van törölve csak az ilyen alkotmányos prakszissal lehet boldogulni. Talán azért van annyi töméntelen gazember, mert a hivatalos betűt igen soknak be veszi a gyomra. A magyar embernek még akkor sem kell, ha huncut.

A járásbiró ur szive hatalmasan dobogott, mikor a különféle betöréseket, lopásokat jegyezte.

Mindennap kissavart egyet belőlük. Egyszer azonban mégis csak kifogytak belőle. Akkor aztán Csőbör Péter és Vödör Pál egyetértőleg megvakarták a fülük tövit, hogy hát ez ugyan meg volna csinálva, hanem most már ne sokat teketóriázzon velük a tekintetes ur, hanem akasztassa föl őket a legközelebbi fára, de minél előbb, hogy vége szakadjon már a bötü fakasztásnak.

A járásbiró ur elkapta a legközelebbi alkotmányos paragrafust és azzal megmagyarázta, hogy ezért csak börtön jár. Hanem jogukban áll akasztófát is választani, ha valami rémes rablógylkosságot őszintén bevallanak.

No ilyen már nem akadt, hát beleegyeztek a börtönbe, csak azt kérték, hogy mindjárt kezdhessék meg a kényelmes büntetést.

De erre már föl pattant a járásbiró ur is. Hogy ez a két lóköti olyan kevésbe veszi a törvényt. Azt hiszik, hogy az csak úgy megy „egy esztendő? leülöm!“

— Hohó! Nem vagyunk mi Muszkaországban. Majd előbb tüzünk ki végtárgyalást. Beidézünk hetven tanut és az összes károsultakat. A végtárgyalásra minden vidékről bejönnek, akiket idézünk. Aki be nem jön, annak a kedveért várunk valamennyen délutánig, aztán elmakacsoljuk, új tárgyalást tüzünk ki, arra megint be hívjuk valamennyit. Rendelünk a vádlottaknak ügyvédet. Így akarja az ügyész is, hogy legyen kivel disputálni. Már alig várja. Csak hiába nem készült el? Ott aztán vádlottat elítéljük a büntető paragrafusoknak megfelelőleg. Az ügyvéd megfellebbezi kétszer. A kuria beszél utoljára, a kuria dönt. Kéndekek majd csak akkor ülhetnek becsülettel. Megértették?

Csőbör és Vödör visszakerültek a „csöndes“-be. A járásbiró ur pedig annak rendje és módja szerint, amint azt a törvény parancsolja, megkezdte a vizsgálat kiterjesztését a károsultakra is.

A vallomási jegyzőkönyvekben első helyen ott áll a télen véghez vitt páltelek pusztai sunkalopás. Csőbör és Vödör a páltelek pusztai kéményen keresztül egy viharos téli éjszakán sunkavalutát eszközöltek. Hogy

mennyit ért a sunka, azt a károsult fogja tollba mondani.

Ennek megfelelőleg tehát, beidéztek a károsultat. Valami hat órai járásról jött, kocsin. A eséplés közepéből hívta el a sujtó igazságszolgáltatás.

A károsult, köztisztelőben álló alakja a megyének, egy tősgyökeres magyar földesur volt.

A járásbíró előadta a beidőzés okát: s diadallal jelentette ki, hogy a tolvajok megvannak. A földesur arca egy makulányit sem változott erre a kijelentésre. Arra a járásbíró jónak látott egy szebben hangzó hirt pendíteni meg. Azt kérdezte mennyi a kára. A földbirtokos csakugyan megszólalt. Főlemelkedett és határozott hangon így szólt:

— Uram! En tőlem sem a télen, sem máskor, sem sunkát, sem mást, sem ezek, sem mások nem loptak!

— De hisz maguk vallják?

— Hazudnak a gazemberek!

Erre a feleletre menten megakadt a sujtó igazságszolgáltatás buzgó faktora. Bosszus is, zavart is lett egyszerre. Az egész bűnügyet szépen kigömbölyíti, azután egyetlen szóra visszazsugorodik a fonál. A földbirtokos konokul megmaradt vallomása mellett. Nagy kedvetlenül mégis bejegyzőkönyvezte ezt a kedvezőtlen vallomást. Azok az átkozott paragrafusok így követelik.

Mikor a földesur távozott, még a kocsija után is jó darabig utánna nézett, nem e bánja meg a vallomást. Hisz ez valóságos ördögség.

Megint csak kikérdezte Csöbört és Vödört. Konokul megmaradtak a beismerés mellett.

Haragjában úgy megtömté őket paragrafusokkal, hogy másfél évig nyögtek bele. Még pedig becsülettel mert a Kuria döntött benne.

Azóta már kétszer is kiszabadultak. Ha a esendőrök nem birnak tolvajt esipni, beviszik a Csöbört meg a Vödört. Hanem a járásbíró hiába ír össze egész könyveket, most már világért sem vallanak. Röstelik a ceremóniát...

A járásbíró sokáig nem bírta magának megmagyarázni, hogy miért tagadta a pálteleki földesur a sunkalopást, mikor a két duhaj minduntalan bevallja, valahányszor vallatóra veszi őket.

Egyszer fölkerelkedett, elment Páltelekre. Karon fogta a földesurat s megkérdezte tőle bizalmasan. A földesur arca egy makulányit sem változott, hanem megadta a fölvilágosítást:

— Ha én elismertem volna, megidéztek volna még legalább tizszer. Nekem mindannyiszor be kellett volna fognom, a lovaimat oda fársztanom, a kocsimat koptatnom, a legnagyobb munkaidőt elfecsérelnem; azonkívül kocsissal együtt a fogadóban fizetnem a drága kvártélyt, kosztot és ülnöm türelmesen, tétlenül addig, míg sorra nem kerülök. Hát mit nyertem volna ezért cserébe? A sunka-tolvajokat elcsukják szépen kipingált szobába, traktálják becsületes enivalóval, még szivarra s rágyujt. Így kedélyesen füstölgetve nevetik ki a vilá-

got, kikacagnak engem, aki annyi költségbe vertem magamat, hogy nyerjek egy nagy semmit, mert azokon ugyan be nem hajtja eleven végrehajtó az adósságot. Hát hogy ezt kikerüljem, inkább letagadtam. Ha észre veszem, hogy valaki meglöp, megpuskázom, de nem kereskedem, mert a gazda embernek az ideje drága!

Az igazságszolgáltatás buzgó faktora behuzta a nyakát, haza kullogott és egész uton szidta azokat az alkotmányos büntető paragrafusokat.

Elismerte, hogy a földes ur szavaiban igen igen sok igazság van. Csak ezt az igazságot kellene finomítani.

De ez már az „ű“ dolguk!...

HIREK

A „Magyar Néplap“ háromszor.

Vasárnap 98. szám. Vezércikk: A kormánypárt. — Politikai hírek: 1. Néppárti gyűlés Szent-E'leken 2. A kormány munkarendje. 3. Gajári Ö. államtitkár. 4. A jövőévi költségvetés. — Választási mozgalmak. — Szüntessük meg a szegénységet, szüntessük meg a nyomort! (I.) — Tárcza: Millenáris helyzetünk, költemény, irta: Ilona. — Hírek. — Mi ujság a nagyvilágban? — Hitélet, a társulatok táblázati kimutatásával. — Könyvespolc. — Színház és művészet. — Közgazdaság (Krónika). — Budapesti piac.

Szerdai 99. szám. Vezércikk: Katholikus egyesületek. — Politikai hírek: 1. A függetlenségi egyesülése. — Választási mozgalmak. — Zsidó hecc Budapesten. — Szüntessük meg a szegénységet, szüntessük meg a nyomort (II.) — Tárcza: Templomban, költemény Fülöp Belától. „Üdvözlégy Mária!“ elbeszélés Szokoly Istvántól. — Hírek. — Mi ujság a nagyvilágban? — Könyvespolc. — Humor. — Színház és művészet. — Közgazdaság. — Budapesti piac.

A király születésnapja. Augusztus 18-át a szokásos tisztelettel ülték meg az egész országban. A főváros lobogódszben állt. A hivatalos főistentisztelet a budavári Mátyás-templomban tartott. A szent misét Vasary Kolos biboros hercegpr más végezte fényes segédlettel és magas méltóságok jelenlétében. Végül Várady Sándor énekművész a Királyhimnuszt énekelte el. A belvárosi főplebánia templomban szintén fényes istentisztelet volt. — Dél előtt tartották meg az évenként szokásos csapat szemlét a Vérmezőn. A táborig misét Ványa Mihály táborig prépost mondta. A nagy évforduló napján folyton durrogtak a gellérthegyi öreg ágyuk. Éljen a mi hatvanhatéves jó királyunk!

A verseci püspök székfoglalása. Zmejanovics Gavrilt, a verseci új gör. kel. szerb püspököt, hétfőn helyezték ünnepiesen székébe. Az ünnepségen több mint 15.000 ember vett részt. Zmejanovics Gavrilt püspök Karlócaból jövet a délutáni vonattal érkezett Versecere és a pályaháznál a városi hatóság és a dr. Zveics György által vezetett egyházközség képviselője fogadta. Pálffy főispán szép beszédében különösen hangsúlyozta, hogy az új püspöktől elvárják, hogy a szerbek és magyarok közt az egyetértést előmozdítani, az utóbbi időben keletkezett elidegenülést, az ellentétek tapintatos

kiegyenlítésével megszüntetni fogja, hozzájárulván ezzel Versec város javához. Zmejanovic püspök válaszában hangsúlyozta, hogy egész hazafias működése arra lesz irányozva, hogy szerb nemzetiségű hivei a lovagias magyar nemzettel a legjobb egyetértésben éljenek és a szeretett magyar haza üdvére közmunkáljanak. A püspököt erre Seemayer polgármester német, Zveics elnök pedig szerb nyelven üdvözölte. A püspök ezután nagyszerű diszmenettől kísérve a szentegyházba vonult, hol az egyházi szertartásokat végezte. Innen az ősrégi püspöki székházba tért be s két órán át mintegy ötven küldöttség tisztelgését fogadta. Este szerenád és fényes kivilágítás volt az új püspök tiszteletére.

A nyulasiak kérése. Nyulas mosonmegyei község, mely határszéli fekvésénél fogva évszázadok óta nehéz idöket élt át, egy új templomot óhajt állítani községében Jézus Sz. Szive tiszteletére. Nyulas lakossága 1220 lélekből áll, kevés kivétellel németajkú r. katolikusok. A plebánia temploma a községen kívül egy hegy tetjén áll, melyre feljutni sokszor nyáron is keserves; télen pedig, mikor legjobban ráérne szentegyházba járni, a jeges, sikos ut és havazások gyakran heteken át lehetetlenné teszik a fölmenetelt. Ezért óhajtanak lenni a községben, Jézus szentséges szive tiszteletére egy e célnak megfelelő méltó szentélyt emelni, melyek építési költségeire eddig 4510 frt. gyűlt össze, a költségvetés pedig 12.000 frtra rúg. A templomépitési vállalkozásnak Istenben boldogult *Albrecht* kir. herceg volt főpatronusa. A bizottság most arra kéri a jószívű katolikusokat, hogy kegyes adakozásukkal tegyék lehetővé a templom mielőbbi létesítését. Minden, bármily csekély adomány hozzájárul e szentély létesítéséhez, valamennyi jövedőnek része leszen minden ott végzendő szent misében és a hívek összes imáiban.

A küldemények, melyek lapunkban és a nezsideri ujságban fognak nyilvánosan nyugtáztatni, a nyulasi r. kath. plebánia hivatalra címzendők.

Az új „rend“ eredménye. Március hó 20-án leánygyermek született Kranovszky Tamás n-letai iparos nejének s az apa az új „rend“ értelmében elment március 27-én az anyakönyvvezetői hivatalba az ujszülött bejelentése végett. Miután az anyakönyvvezetőt nem találta hivatalában, másnap, március 28-án ismét elment oda, de akkor se volt ott a farmatringos úr. Március 29-én harmadszor megjelenván, az anyakönyvvezető kijelentette Kranovszky előtt, hogy kihágást követett el és máris följelentetett a szolgabírósnál. Nevezett iparos hiába állította, hogy ő 27-én és 28-án is megjelent, de azt a feleletet kapta: „miért nem jött akkor, mikor itthon voltam.“ A székelyhídi szolgabírósnál július 16-án tárgyalták az ügyet, hol az iparost, bár tanukkal tudta igazolni, hogy törvény szerint járt el, mégis 6 korona büntetés-pénz lefizetésére ítélték.

Az anyakönyvvezető még 5 frt. fuvarbért és napi-díjat követelt a maga számára, de követeléseit nem teljesítették. Tehát a szegény iparos az anyakönyvvezető hivatalos óráinak be nem tartása miatt kénytelen volt a legmelegebb napokban kétszer Székelyhidára menni és ráadásul még 6 koronát fizetni is, habár neki joga lett volna az elveszett négy nap fáradságáért díjat követelni. Be nagy rendetlenség ez az új „rend.“!

Megmérgezett század. A bécsi jostfstadti lovasszárnyában, a 7. huszárezred egyik századában különös eset történt. Vagy hetven ember betegedett meg mérgezés tünetei közt. Hányás és bélhurut fogta el őket, úgy, hogy eleinte kolerinre gondoltak az orvosok. De csakhamar rájöttek, hogy mérgezés, még pedig valószínűleg ólommérgezés történt, mert a főzőedények nem vol-

tak jól elkészítve. A megbetegedett huszárok kórházban vannak. Egy főorzsorvos vezetése alatt kiküldött bizottság megindította a vizsgálatot.

Zarándokutazás Lourdesbe. A legutóbbi években, úgy tavaly is, több száz főre menő társaság zarándokolt a lourdesi kegyhelyre, részint, hogy gyógyulást keressenek, részint, hogy tanui legyenek e szent hely csodás hatásának.

Múlt évben tízezer főre menő zarándok volt tanuja azon csodás jelenetnek, a midőn egy francia leányzó-aki évek hosszú során világtalanságra volt kárhozható, s kit szülei a világ leghíresebb orvosai által hiába kezeltettek, mintegy Isten sugallatára, felkereste a lourdesi kegyhelyet, hol az ezekre menő zarándoklok között a szent vizet használva a Mindenható könyörületéhez imádkozott, a ki őt is hallgatta, mert a csodáhatású lourdesi szent viznek 4 napi használata után a leányzó mintegy tízezer zarándok előtt imádság közben egyszerre visszanyerte szeme világát. Szemtanui voltak ezen jelenetnek továbbá a leghíresebb francia orvosok is, a kik szintén eltelve a Mindenható csodatevő könyörületességétől, a zarándokokkal együtt dicsérték az Ur szent nevét.

Ezekhez hasonló csodagyógyulásnak és enyhülésnek voltak a zarándoklok tanui, a melyek szintén megannyian bizonyítják a kegyhely szent voltát és csodás hatalmát.

Ez idén a zarándoklat rendező-bizottsága gondoskodott úgy a teljesen kényelmes utazásról, mint pedig kivitte illetékes helyen azt, hogy olcsón utazhassék mindenki, a mi bár nagy nehézséggel járt, de a kegyes cél elérésére elég jutalom a rendezőségnek, a mely a szegényebb sorsú zarándokoknak azon kedvezményt is nyújtja, hogy 15—20 embernek egyszerre való jelentkezése esetére a részvételi árat, vagyis a menetdíjat, a melyek a tavalyihoz képest tetemesen olcsóbbak, fejenként még további 5 frttal szállítja le. Teszi pedig ezt azért, mert reméli, hogy ezáltal kétszer annyian fognak jelentkezni mint tavaly.

Meneterv.

Indulás Budapestről f. évi szeptember hó 25-én reggel a központi pályaudvarról, azonban a gyülekezés egy később meghatározandó helyen lesz, a honnét az ország egyik főpapja, mint a zarándoklat védnöke, Istentiszteletet tartván, a pályaudvarhoz vezeti a zarándokokat. Innen indulás külön vonaton: Székesfehérvár-Nagykanizsa-Pragerhof-Cormons-Udine-Velence-Verona-Milano-Genova-San-Remo-Nizza-Toulon-Marseille-és Tarbes érintésével, Lourdesbe, mely utóbbi helyen a zarándokok 5 napig tartózkodnak s jelen lesznek az október 2-iki ünnepi misén tizenöt-huszezer zarándok részvétele mellett, a visszautazás ugyanazon a vonalon történik.

Az utazás költségei:

I. oszt.	240 forint.
II. „	180 „
III. „	105 „

Ezen árban benfoglaltatik:

1. Egy megfelelő szabadjegy Budapestre és vissza azon vidéki csatlakozóknak, a kik nem laknak a különvonal által érintendő Székesfehérvár és Nagy-Kanizsa közelében, mert ezek az uton csatlakoznak.

2. Elszállásolása az egy nappal korábban érkező zarándokoknak Budapesten; azonban az ide érkezési idő pontosan bejelentendő.

3. A vasuti menetjegy Lourdesba és vissza.

4. Szabad podgyász.

5. Elszállásolás, étkezés, kiszolgálás és kocsis, szóval etljes ellátás, úgy odamenet, mint visszajövet.

6. Öt napi ellátás Lourdesban, megállás a következő helyeken van:

- a) Milanóban 1 nap menet, 1 nap jövet.
- b) Nizzában 1 " " 1 " "
- c) Marseilleben 1 " " 1 " "
- d) Lourdesban 5 nap.
- e) Velencében 1 nap visszajövet.

Tudnivalók.

1. Utlevél senkinek sem szükséges.
2. Podgyász lehetőleg 1 utitáskában viendő és valami jellel látandó el.

3. Nyelvismeret szükségtelen, mert elegendő tolmács fogja a zárandokokat kísérni.

Minden utas a tisztelendő dr. Puri Iván papnőveldei prefektus által irt uti könyvvel lesz ellátva, amelyben az egész utazás és a látni valók le vannak írva.

Aki tehát ezen társas zárandokutazásban részt óhajt venni, sziveskedjék ebbeli szándékát 1896. évi augusztus hó 31-ig 50 frtnyi előleg beküldése mellett a zárandoklat főrendezőjével B. Beszedits Iván urral (Budapest, Calvintér 4. I. emelet 7.) tudatni.

Jelentkezéseket közvetít továbbá:

a „Herkó Páter“ kiadóhivatala, Zsibárus-utca 7. szám és az „Alkotmány“ szerkesztősége (Budapest Mária-utca 11.) felvilágosításokat azonban kizárólag B. Beszedits Iván ur nyújt.

A csoportos jelentkezésnél az előleg egyszerre küldendő be, hogy ez által az illető csoport az 5 frtos személyenkénti kedvezményt elnyerhesse.

A rendezőség.

Közgyűlés. A kath. kongresszus alkalmából a budapesti Páli szent Vince-egyesület XXVIII. rendes közgyűlését tartotta meg kedden a papnevelő intézetben. A közgyűlést Bundala Mihály egyetemi tanár imával nyitotta meg és a gyűlésen Zichy Nándor gróf elnökölt, ki beszámolt az egyesület múlt évi működéséről és felkérte a tagokat, hogy továbbra is buzgalommal szolgálják az egyesületet és gyűjtsék részére a tagokat. Gabler Lajos titkár hosszabb titkári jelentést olvasott fel. Ezen a gyűlésen az összes magyarországi szent Vince értekezletek elnökei és képviselői voltak jelen. A tanács kimutatása szerint 1895-ben rendes heti gondozásban részesült 60 család. Ezekben volt 97 gyermek. Ideiglenes segítésben részesült 75 egyén. Bevétel volt 3041 frt 69 kr, kiadás 2995 frt. 88 kr., maradt erre az évre 45 frt 81 kr.

Magas kitüntetés. Főtisztelendő Dvorzsák János urat, érseki szekretáriust, ő szentsége házi preláthusává nevezte ki. Az ismert egyházi író eme kitüntetése széles körben örömet kelt.

Az oltáregyesület ünnepe. Az Eucharistia-társulat s a magyarországi oltáregyesületek tagjai kedden értekezletet tartottak a budapesti angol kisasszonyok kolostorában. A templomban délután 3—6-ig nyilvános szentsegímádás is volt. Az értekezleten gróf Cziráky Jánosné és Skarda József prépost elnöklete alatt az egyesület ügyeire vonatkozó kérdéseket vitatták meg. Este hat órakor szent beszéd tartatott. Utána pedig díszes körmenetben ezek részvétele mellett vitték körül az oltári szentséget a templomot környező utcákon, méltó befejezéssel a gyönyörű ünnepségnek.

Vaduló erkölcsök. Ily cím alatt az A-ny botrányos dolgokat ujságot Fiuméből. A vallás tervszerű kigunyolása, a vallástalanság törvénybe iktatása immár kezdik hozni a rothadt gyümölcsöket. Mély megbotrányozással tapasztaljuk, hogy a tengerpart egykor istenfélő római katolikus népében is mind sűrűbben akadnak istentelenek, a kik a vallásból tréfát üznek, vagy annál is kárhözatra méltóbb dolgokat eselekszenek. Jellemző a két legutóbbi eset. Egy középiskolai diák a kapucinus-szerzet templomában volt istentiszteleten, még pedig az imádottjával, egy fiatal leánnyal. Egyszerre a jelen volt hívők elszörnyűködésére a diák a gyóntatószékbe taszította a leányt, miközben mindketten durván röhögtek. A kapucinus-anya kiutasította az Istentől elrugaskodott párt a templomból és a vallás megsértése címen följelentette őket. A napokban volt a törvényszéki tárgyalása a dolognak. A reményteljes ifju párt persze fölmentették. — Csulaz Antal 32 éves munkás hétfőn éjjel az egyik fiumei osteriában mulatott. Mikor a kelténél többet bevett a jóból, le nem írható módon káromolta a szűz anyát és a falon függő Mária-képhez vágott több poharat. Azután, szinte megrémülve a fölött, a mit tett, vad futásnak eredt. Másnap reggel hosszú bolyongás után önként jelentkezett a rendőrségnél, s előadta, hogy galád tette óta nem volt sehol se nyugta. Csulazot letartóztatták s megvizsgálták, helyén van-e az esze?

A Szent-István-kápolna. A Nagy-Boldogasszony napján fölszentelt budavári Mátýástemplom egy pár része még nincsen kész. Ezek közt van a Szent-István-kápolna, mely a főszentély északi része mögött van. E kápolna oltárát és belső berendezését most készítik Schulek Frigyes tanár tervei szerint. Az egész tiszta gót stílusban épül s művészi berendezésű lesz. Azt tervezik ugyanis, hogy e kápolnában helyezték el Szent István jobbát, melyet most a királyi palotai Szent-Zsigmond-kápolnában őriznek.

A püspökiek temploma. Schlauch Lőrinc bíboros kegyességéből nemsokára díszes templomuk lesz a püspökieknek. E templom már nemsokára be is lesz teljesen befejezve, úgy hogy azt átadhassák a lakosságnak. E templom felszentelési ünnepélye — a munkálatok befejezetlen volta miatt — bizonytalan időre elhalasztatik.

Árvizveszedelem. Esztergomnál a Duna rendkívül megáradt e héten. A körtvélyesi és szentkirályi szigetek teljesen elöntötte s behatolt az áradat a primási szigetre és a szigeti földekre is, ahol tetemes károkat okoz. A folyton növekedő ár a burgonyát és kukoricát elpusztítja. Tul a Dunán Párkány határának nagy része teljesen víz alatt áll. Duna-Mocs, Eped, Nána, Muzsla határai nagyrésztben víz alatt vannak. Esztergomban az ugynevezett Ároksoron egészen felhatolt a víz a Buda-utcáig. A várost védő gátakat megvizsgálták, hogy képes-e teljesen ellentállani a folyton háborgó Duna hullámainak. A gátak 20 láb magasságnyi áradásnak teljesen képesek ellentállani. A mostani vízállás 510 centiméter.

A kosár titka. Brünnből írják: egy pénzügyőr nemrég borzasztó büntetést fedezett föl. Egy asszony a vásárosompón keresztül akart menni és azt mondta, hogy a kezében levő kosárban fehérneműt visz. A pénzügyőr nem hitt neki és megvizsgálta a kosarat, melyben egy harmadfél éves gyermeknek holttestét találta. Az asszony a rendőrségnél bevallotta, hogy a gyermeket megölte és hogy Brünnből el akarta ásni.

Temető a ház udvarán. Nagy-Komlós torontál-nyei községben a csendőrség letartóztatta Kindl Amália okléveles szülésznot, mert az egy előfordult alkalommal segítséget nyújtott egy fiatal sváb leánynak, hogy az bűnös sőrelme következményétől megszabaduljon. A csendőrség tovább folytatta kutatását, minek eredménye az lett, hogy az emberirtó szörnyeteg asszony udvarában tizenöt ujszülött csecsemő holttestét találták elásva. Kindl Amália, aki már a kikindai ügyészség fogházában ül, az egész nagy vidékre kiterjesztette bűnös működését s évek óta százakra terjedhet a gyermekgyilkosságok száma, melyeket elkövetett.

A „Herkó Páter” a legnagyobb és legolcsóbb politikai képes éklap. Megjelenik minden vasárnap 16 oldalon. 25—30 igen szép képpel. Évnyegyedenként 1 frt. Melegen ajánljuk. Megrendelési cím: „Herkó Páter” szerkesztőségnek, Budapest.

Egyházi szerek, templomi zászlók és lobogók stb. bevásárlására ajánljuk GAVORA JÓZSEF egyházi szerek műintézetét Budapest váci-utca 17.

MI UJSÁG A NAGYVILÁGBAN

Ausztria. Ő felsége születése napja alkalmából Bécsben és a környék városaiban ünnepies istentiszteleteket tartottak a polgári és katonai hatóságok fejei, valamint nagy számu közönség jelenlétében.

Ő felsége a király Goluchovszky külügyminisztert az aranygyapjas renddel tüntette ki. A minisztert augusztus hó 18-án értesítették távirati uton a kitüntetésről, kit a legfelsőbb királyi kegy láthatólag meglepett. Goluchovszkynak a keleti kérdésben kifejtett sikeres működése szolgáltatott okot a kitüntetésre.

Olaszország. A pápa augusztus 16-án értekezletet tartott magánkönyvtárában, amelyen több biboros, püspök és prelátnak, valamint a római nemesség és a római katolikus egyetek képviselői voltak jelen. A pápa köszönetet mondott a kifejezett szerencsekívánatokért, a biborosok előtt dicsérőleg emlékezett meg Monaco elhunyt bibornokról és felvilágosításokat kért a küszöbön álló trienti szabadkőműves-ellenes kongresszusról. Végül a pápa kilátásba helyezte, hogy a syriai és középafrikai katolikus missiókat teljes támogatásában fogja részesíteni és a jelenlevőkre apostoli áldását adta. A pápa, ki közel 1 és fél óra hosszat beszélt világosan és tisztán, kitűnően néz ki.

Az olaszok afrikai helyzetéről azt írják, hogy az olasz haderő Afrikában teljesen elégtelen, az erődök pedig mitse érnek. Abesszinia egész lakossága ellenése az olaszoknak. Menelik király az abba gaminai ütközetben 12.000 fegyvert és 56 ágyut ejtett zsákmánnyul. Menelik főhadiszállásán egy orosz ezredes tartózkodik jelenleg, a ki az afrikaiak ágyukészletét kiegészíti. Olaszországnak ismét szorulni kezd a kapca Afrikában.

Franciaország. Faure köztársasági elnök teljesen eljátszotta rokonszenvét előttünk. A timárlegényből elnökké cserepedett államfő meglehetősen bárdolatlansággal beszél azokkal, kiktől nem kell tartania. De bezzeg azokkal szörmentiben bának, akik esetleg kellemetlenséget okozhatnak neki. Valószínű, hogy a chateaufeufi plebánostól se fél, mert vele már gorombáskodni is merészkedett. Midőn ugyanis a köztársasági elnök legutóbbi körutja alkalmával Chateaufeufbe is ellátogatott, a plebános küldöttségileg tisztelgett előtte és azt mondá többek közt, hogy becsülje és becsültesse meg a vallásos érzelmeket, mert azok legbiztosabb zálogai a jogrendnek, az elnök ur következő durva szavakra ragadta magát: „Tartsa meg véleményét, nem vagyok rá kíváncsi; igyekezzék inkább, hogy ne legyen bajunk a hiveivel.” Persze, ha valamelyik szabadkőműves üdvözlőbeszédében gyalázza az egyházat, akkor nem rivall vissza: „Tartsa meg a véleményét, nem vagyok rá kíváncsi.”

Montenegró. Az olasz trónörökös a hét elején Cetinjébe, a montenegróiak fővárosába érkezett. A lakosság lelkesülten üdvözölte a völegény herceget, aki Helén montenegrói hercegnő ujjacsájára fogja ráhuzni a jeggyűrűt. Megérkezése öröme Nikita fejedelem családi ebédet adott. A herceg öt napig fog Cetinjében időzni. Tiszteletére csapatszeme, színházi diszeloadás tartatik.

HITBUZGALMI ROVAT.

Benitai sz. Fülöp.

Aug. 23.

Florenben 1233-ban született. Hires család ivadéka. 2 jámbor férfiú kér alamizsnát Fülöp szüleitől. Fülöp még csak 5 éves. Midőn a 2 jámbor férfiut meglátja, feléjük tárja kezecskéit, megszólalt: „Mária szolgálai ezek, mondja, adj nekik alamizsnát.”

Rajtok marad a név: Mária szolgálai, Servi Beatae Máriae. Szerviták ők maig is.

Fülöpöt szülei nagy gonddal nevelték. Különféle tudományokra oktatták. Párisban Florenben, Páduában tanult. Mindenütt kitűnt kiváló tehetségével, nemkülönben vas szorgalmával, példás viseletével.

Az orvostudományokban képezte ki magát. Mint orvostudor tért vissza a szülői házba.

Ama jámbor férfiak, kiket Fülöp a bold. Szűz szolgálainak nevezett, a város közelében laktak szegényes házban, kolostorban, mellette kápolnájok volt. E kápolnába tért be Fülöp husvét után való való csütörtökön, hogy ott sz. misét hallgasson.

A sz. mise leckéjében az apostolok cselekedetének amaz elbeszélését hallotta, amikor Fülöp szerpap, Kandaces ethiopiai királyné főtisztjét oktatta és megkeresztelte. A Szentlélek elragadta ugyanis Fülöpöt amaz utra, amely Jeruzsálemet Gápával összeköti.

„Fülöp, mondja a Szentlélek a szerpapak. Járulj elé és csatlakozzál e szekérhez” — t. i. a főtiszt szekéréhez.

Szentünk úgy hallgatja a Szentlélek eme szavait, mintha azok neki szólnának.

Elgondolkozik azok értelméről, magára vonatkoztatja azokat.

Ama szavakról gondolkozott, míg csak az éj nyugalomra nem szólítja.

Álmában sivatagon volt. Mélységek, sziklák, tövisbokrok, kelepcek, mérges kigyók környezték. Megrémült, de menekülni sehova se birt. Feltekintett. fényes szekeret látott. A szekéren a bold. Szűz ült. Angyalok, szentek környezték, kezében szervita rendi öltönyt tartott. Fülöp felé tekintett, biztatva megszólítja: „Járulj elé Fülöp és csatlakozzál e szekérhez.”

Fölebredt Fülöp. Elgondolkozott ez álmon, végre elhatározta, hogy lemond a világról, ahol lelkét oly sok és nagy veszedelmek környezik. — Szervita rendbe lép.

Másnap ismét megjelenik a szerviták kápolnájában. A rendtagok közé kíván felvétetni.

Felvétetik, 1248-ban teszi le a fogadalmakat.

Titokban akart maradni, elrejtözve a világ elől, hogy egyedül önlelkéről gondolkozhassék.

Elöljárói mezei munkákra alkalmazták. Fülöpnek ez föllette tetszett, mert ott imádkozhatott, emellett az önmegtágadásban, alázatosságban gyakorolhatta magát. Sokáig azonban nem maradt rejtekben. Elöljárói csakhamar észrevették képzettségét és erényét.

Fülöpöt elöljárói pappá szenteltették. Utóbb rendfőnökké választották.

Fülöp, mint rendfőnök igen buzgólkodott.

Tudománya, életszentsége oly nagy hirre kelt, hogy a bibornokok IV. Kelemen pápa halála után pápává akarták választani.

Fülöp azonban, midőn ennek híret vette, egyik szerzetes társával együtt a hegyek közé vonult, ott barlangba rejtözött, mindaddig, amíg a bibornokok mást nem választottak pápává.

Fülöp a barlangi tartózkodása alatt föllette szigoruan élt. Száritott haraszt volt az eledele, forrás viz az itala. E forrás ma sz. Fülöp fürdőjének nevezetik.

Nagy munkára készült e magányban.

Midőn társaihoz visszatért: helyettesre bizta a rend kormányzását, ő pedig másod magával, mint hitküldér faluról falura, városról városra járt és bűnbánatot hirdetett. Elment Francia-

országba, Flandriába, Frieslandba, Szászországba, Németországba is. Mindenütt az Ur Isten kegyelme bőven jutalmazta.

Két év mulva hittérítői utjáról visszatért. A rendfőnökségről lemondott. Lemondását azonban társai el nem fogadták, hanem ellenkezőleg élethosszig választották meg rendfőnöknek.

Lyonban zsinat tartatott. Megjelent ott Fülöp is. X. Gergely pápa ekkor a szerviták rendjét megerősítette.

Fülöp ezen utjában is bűnbánatot hirdetett.

Mint rendfőnök ébren örködött a rendtagok viseletére. A szabályok pontos, lelkiismeretes megtartását szigoruan megkívánta.

Mindenben ő maga járt elől jó példával. Az evangelium szellemétől áthatottaknak kívánta a rend tagjait.

Szigoru volt ő önmaga iránt is. Testét sa nyargatta. A tisztaság erényét föllette kedvelte. Nagy igyekezettel iparkodott azt megőrizni.

Legkedvesebb foglalkozása az imádság volt. Mielőtt valami munkába fogott volna, előbb az Ur Isten áldását kérte ki.

A bold. szűzet, mint jó gyermek az édesanyját forrón, lángolón szerette. Hiszen rendjének célja a bold. Szűz tiszteletének terjesztése volt.

A bold. Szűz iránt való gyermeki szeretete miatt többször ki is gunyolták, de ő mind azt fel se vette. Csak azon törekedett, hogy az Ur Isten dicsőségét, a bold. Szűz tiszteletét terjeszsze.

Szeretettől áthatott lelke irtózott az ellenségeskedéstől. Az egymásra haragvókat kibékítette. Ebben kiváló ügyességgel birt. Sokan keresték is fel, ily kibékítések végett. Nem egyszer maga is méltatlanságot volt kénytelen elszenvedni. Ő azt békével türte.

Közeledni érezvén élete végét, halála előtt még egyszer meg akarta látogatni, rendje kolostorait. Todiba érkezett. Ott a templomban, a bold. Szűz oltára előtt leborult. „Itt az én nyughelyem örökre”, mondá.

Másnap, Nagy-Boldogasszony ünnepén prédikált. Szent elragadtatással szólt a bold. Szűzről és a szentek dicsőségéről.

Ez volt utolsó prédikációja. Erős láz vett rajta erőt.

Közéje gyültek a rend tagjai. Üdvös intéseket adott nekik. A rend szabályainak pontos megtartását, a jó Isten bő imádsát, a bold. Szűz lángoló szeretetét, tiszteletének terjesztését, a tisztaság erényének féltékeny őrzését, a vezeklési gyakorlatokban való lankadatlan buzgóságot, a föld megvetését, a menyek szeretetét, azokra való forró vágyódást erősen lelkökre kötötte.

Még könyvét kérte. Valóságos könyvet adtak kezeibe. „Nem azt, hanem az én könyvemet,” mondá. A feszület volt az ő könyve. Azt kezébe vette, mellére szorítá. Zakariás énekét, majd a 30-ik zsoltárt énekelte.

„Kezeidbe ajánlom lelkemet” mondá még a zsoltárossal s e szavaival visszaadta lelkét a jó Istennek 1285-ben, a bold. Szűz menybevitele nyolcadán.

XI. Kelemen pápa 1671-ben a szentek közé iktatta.

A szervita rend egyik kiváló szentje. Napján a szervita rendbeliek, és a szervita rendből eredt Fájdalmas-Bold-Asszony skapuláre tagjai a szentségekhez való járulás mellett teljes bucsut nyerhetnek.

A szent Szűz kiváló tisztelője, a bűnösök térítője könyörögj érettünk, hogy a megtérés malasztját megnyerhessük és soha el ne veszítsük.

LEVELFZÉS.

Hogy a liberalizmus rémületében mi mindenre vetemedik, világosan bizonyítja ez alábbi levél, melyet szószerint közlünk.

Főtisztelendő Szerkesztő ur!

Mindenki, a kinek csak egy csepp szegény érzete van, undorodva fordul el azon nemtelen eszközöktől, melyekkel a kétségbeesett liberálisok a mitsem sejtő egyszerű népet akarják az igazság utjáról eltántorítani. A legocsmányabb iratokat teszik közé, és saját alantas közegeit használják fel azok terjesztésére. Ezen szennyiratok egyikét, a fehérmegyei főispán organumának jules termékét, a „Jön a sáska” liberális röpiratot terjesztették a mult vasárnap Bodajkon is a községházán. Vasárnap délután közgyűlést hívtak egybe, melyről azonban a polgárok közül többeket szándékosan kifelejtettek; mert attól tartottak, hogy erélyes fellépésükkel meg fogják akadályozni a piszkos iratnak szétosztását. De a megjelentek közül is, kik mitsem sejtve a közgyűlésre eljöttek, megbotránkozva utasították vissza a stréberség szennyiratát. Ily aljas szolgálatra használja fel a felsőbb hatalom azokat az embereket, kiket a nép azért választ, hogy az ő érdekeit mind az anyagi, mind pedig az erkölcsi téren megóvja. De a nép majd tudni fogja adandó alkalommal az ő kötelességét az ily stréberekkal szemben.

Tisztelendőségednek maradok mély tisztelője:

Bodajk, 1896. aug. 12.

Kapitány Gyula,
Bodajki kaplán.

KÖNYVES-POLC.

Az alábbi jó könyvekre föl hívjuk olvasóink becses figyelmét.

1. **A szent mise a világ legnagyobb kincse.** *Elmélkedés és imakönyv.* Németből átdolgozta dr. Komlóssy Ferenc kanonok, egyházmegyei főtanfelügyelő. Ára csinos kötésben 1 frt.

2. **Hajadonok könyve.** *Tanácsadó vezérkönyv ifjú lányok számára.* Irta Csiklay Lajos a „Magyar Állam” belső munkatársa. Ára díszesen kötve 2 frt.

3. **A katolikus vallás terjesztése a protestantizmus után.** *Történelmi és statisztikai tanulmány.* Irta Sziklay János. Ára 50 kr.

4. **A cserepesi kastély.** *Igen érdekesítő regény.* Irta Sziklay János. Ára piros vászonkötésben 1 frt.

5. **Verőfény.** *Tárcák,* Irta Égly Mihály, a „Magyar Állam” belső munkatársa. Ára 1 frt.

Mind e könyveket t. olvasóink szives pártfogásába ajánljuk.

Megrendelést e címen kérünk: „Magyar Néplap” szerkesztőségének. Budapest, VIII., Práter-utca 44 sz.

A megrendelések gyorsan és pontosan intéztetnek el.

A szerkesztőség üzenetei

G. P. Keeskemét. Köszönjük a dolgozatot. Már a multkor kértük, hogy a papirosnak mindig csak egyik oldalára írjon és sokkal szélesebb sorokban, mert így nagyon bajos a módosításokat közbeszúrni. Úgy látszik megfeledezett lélelműnkéről. Ha még ír, vegye figyelembe kérésünket. — M. J. P. Sz. Tornya. Irjon magához az Agraria bankhoz. Onnét kap részletes és alapos fölvilágosítást. — Almási M. Zimándujfalu. A jelen év április 1-ig van lapja fizetve. Ha még 1 frt 50 krajcárt küld, egész új évig rendben lesz. — Á. J. Gyula-Jována. Igaz, kemények vagyunk, de annyi közöttünk az áruló, hogy nem lehetünk szelidebbek. Még így is napról napra újabb Judásról hallunk. Hátha nem ostoroznók véresre őket! Hisz akkor ők hordozták a liberális táborban elől a pálinkás butkosokat. Ok nélkül senkire se emelünk kezét. A dicsők előtt a porba omlunk. De a hitványokat haragunk villámával agyon sújtjuk. — Vaszar. Tehát protestáns testvéreink csinálták Lovász-Patonán a zavart? szép, nagyon szép tőlük. Köszönjük. Mindig azt kiáltozák, hogy hogy nem kell felekezeti pártot csinálni s ők csinálják. Mi százszor hívtuk már szeretettel a néppártba őket s ők mindig megvetettek beönnüket. A török uralom ideje alatt mindig a törökkel szövetkeztek, akinek fölajánlották a hazát is, hogy elnyomhassanak bennünket; most pedig szövetkeznek a liberalizmussal, szövetkeznek a zsidósággal, a katolikus egyház ellen. Nekünk mondják, hogy ne csináljunk felekezeti politikát, pedig az egész világ látja, hogy ők csinálnak ily politikát. Hisz míg mi szeretettel hívjuk őket, addig ők elzárják magukat tőlünk. S ebben áll a felekezeti politika. Hiszen ha mi felekezeti politikát követnénk, akkor szörnyű-bőrös-től föl lehetnék őket, mert ők csak 3 milliót tesznek ki, mi pedig 10 milliót. Éppen az ő megnövekedett hatalmuk bizonyítja, hogy

nem csináltunk és nem csinálunk felekezeti politikát hanem csak magyar politikát. Bizony meggondolhatnák protestáns testvéreink, hogy jó lenne a buzakodással folbagyni, régi százados gyűlölködésük tüzet kioltani. Mert ha vissza találunk útni, bizony letörök a derekuk. Elég sokat törtünk eddig tőlük. Tehát csak lassan a testtel. — A gyűlésre vonatkozó ajánlatot az irodának írják meg. — **N. N. Bókk.** Bizony igaz van. Nagy lelki erő kell hozzá, hogy azt a sok piszkolódást, azt a sok gyalázatot, mit ellenünk s a néppárt ellen elkövetnek, elviseljük. De hála legyen a jó Istennek! erőnk van. Vezéreink se féljenek. Bár metszi jó szívüket a sok undok támadás, melylyel jóakaratu buzgóságukért fizetnek, de azért nem inognak meg. Elviselnek mindent abban a meggyőződésben, hogy a gyalázatoságokat a szerencsétlen szegény támadók nem rosszakaratukban, hanem félrevezettségükben intézik a néppárt ellen. Ha majd szemük fölnyílik és megismerik a néppárt szent törekvéseit, siránkozva bánják meg igaztalan támadásaikat. Mi kitartunk. Legyen osztályrészünk dicsőség vagy megfeszítés, nem inognak meg soha. A nép szerelmét szívünkben kitépni még maga a nép se tudná. Mi miattunk ne aggódjanak. Nem hagyjuk el önéket soha. Érhetnek bárminő támadások, üldözhetnek bárhogy, tehetnek rajtunk ezer csufaságot, bebörtönözhetnek esztendőszámra, de szent célunktól el nem tántoríthatnak. Bizzanak bennünk. Se kedvünket nem veszítjük el, se meg nem ijedünk. Az Isten velünk van. Győznünk kell. Csak a nép legyen kitartó, bátor és szavazzon a néppárt mellett. — **Kr. I. S.-A.-Ujhely.** Megfoghatatlan. Harmadszor ajánlva küldtük el. — **Sz. J. Lovászpata.** Nem akarjuk azt az állítást kockáztatni, hogy a bepálinkázott csürhe bandával a szolgabíró is egyetértett, de annyi bizonyos, hogy a gyanúból soha se tudja magát kimosni. Ha nem tudott rendet csinálni, hát akkor hivatalára nem méltó mafla fráter; ha pedig csinálhatott volna rendet, de nem akart, hát akkor hivatalából kilököni való pimasz fráter. — **Cs. Gy. Szeremle.** Pénze megjött. Az első felévet fizette vele, vagyis július hó 1-ig. Tehát még felévet fog majd fizetni. — **K. F. Tótkeszi.** Igaz, hogy gyűjtött három előfizetőt, de még egy se fizetett egy krajcárt se. Sőt illés be is szüntette lapját, anélkül, hogy fizetett volna. Kérjük tehát előbb az illetékek beküldéséről gondoskodni s aztán majd küldjük a könyvet. — **S. I. Lázl.** Amiótt a piszok-népség miatt nem érdemes hosszankodni. Hadd törje a fráz a bitangokat, hadd ordítsanak ökör módjára, hisz az nagyon hozzájuk illik. Mi csak szavazzunk. A győzelmet nem az ordítás vivja ki, hanem a szavazás. Azért hát csak szavazzunk. Ezen fordul meg a kocka. — **S. J. Német-Szölgyén.** Javaslata több helyen visszhangra talált. Többen ajánlottak a lap áruhárs, ha a megmaradt példányokat visszavesszük, amit készségesen meg is teszünk. De azért bizony még sok helyen lehetne lapunkat árulni. Az eredményvel nem vagyunk teljesen megelégedve. Szörnyű lomha a mi népünk. Azért jutottunk ennyire. — **M. A. Somogy-Berzence.** Ha papjuk nem mer néppárti gyűlést rendezni, ne hallgassanak papjukra se. Manap minden pap gyanus, ki a néppárttal nem mer tartani, mert egyedül a néppárt a keresztény eszmék pártja. Szégyen arra a papra, ki fél a keresztény eszmék zászlaját megragadni és lengetni. Olyan zsidórabínust még nem látott a világ, ki szégyenlene zsidó lenni. (Hiszen majd kiténnék a szűret a zsinagógából!) De fájdalom, olyan katolikus pap van, ki nem mer minden tényében katolikusnak mutatkozni. Önök különben papjuk nélkül is rendezhetnek néppárti gyűlést és rendezzenek is, mert szégyelhetik, hogy Somogy megye a legutolsó e téren. Én ha somogy megyei volnék bizony pirulnék. Irjanak a néppárti irodához (Budapest, József-körút 31. sz.) s az iroda majd nyélbe üt mindent. Önöknek egy fillérjükbe se kerül. Ezzel csak azok ijesztetik a népet, kik a zsidók kedvéért a gyűléseket meg akarják akasztani. Az igaz, hogy a liberálisoknak a néppárti gyűlés nem tetszik, de hát becsületes ember nem is keresi a liberálisok tetszését. Azt keressük, ami az Istennek tetszik, nem ám a liberálisoknak. A plebános urat az aggasztja, hogy a néppárt vezérei ő hozzá szállván költséget okoznának neki? Nyugodt lehet. A vezérek nem keresik meg, s pénzt elküldheti árva szegényeinek. Önök azonban ne nyugodjanak és ne csüggedjenek. Irjanak az irodához s csináljanak

gyűlést plebánosuk mellőzésével is. Igazuk van! Amely népnek jó a papja, ott a néppárt győzelme biztos. — **K. J. Felső-Szopor.** Most nem tudunk alkalmas helyet ajánlani. — **K. M. Abony.** A néppártnak csak becsületes ember kell. A potyalesőket tehát ki kell a pártból dobni. Azok menjenek a zsidók és farmatringosok közé, a haspártba. A néppárt se vesztegetni, se letetni itatni nem fog, mert akkor a néppárt is csak olyan haszontalan párt lenne, mint a többi, melyek az alkotmányos jogok gyakorlását marhavásárrá süllyesztik. Mi a választót embernek tartjuk, nem marhának, tehát nem is vesszük meg. Még aki maga tartván magát marhának, el akarja lelkét és szavát árulni, az se kell. Ha egy krajcárért kínálná is valaki magát, még azt se adnánk érte, mert nekünk nem kell marhapárt. Mi a tisztességes, önzetemes, derék polgárokat akarjuk tömöríteni s ezt a dicsőséges táborot holmi megvehető marhával nem csufítjuk el. Éljen a becsület pártja, a néppárt! Le a marhapárttal! — **B. I. Kis-Várda.** A Vérgyilkosságok még mindig vannak foglalva. Azért nem küldhetjük. Még nem is tudjuk mikor lesz a pör. — **Mohol.** A levelet átadtuk az irodának. — **Sz. A. Ó-Kanizsa.** Rendben van. — **L. M. Berzence.** Levelét a néppárti irodának adtuk át. Majd az intézkedik. Ha csak lehetséges, lesz gyűlés. — **B. I. Helyesfa.** Megkaphatják Ráth Mór könyvkereskedőnél Budapesten, Gizella-tér. Csak fogják keményen a dolgot. Tatárpártinak nincs helye katolikus iskolában. Különben csak erősödjek meg a néppárt, majd kisöprüzi az árulókat. — **T. F. B.-Tomaj.** Üdvözlét, üdvözlét! Hogy telnek a napok szép Zalában a Balaton partján? A küldeményért köszönet. Folytatását várjuk. — **U. I. Ó-Kanizsa.** Zsidókról szóló könyvét megkaptuk, de bizony még nem értünk rá átolvasni. — **Sz. V. Keszegfalu.** Hogy milyenek a szilli mérlegek, hogy tudhassuk mi azt Budapesten? Jót nem állhatunk más gyártmányáért. — **B. E. Nagy-Cenk.** Mind egyforma. Igénye se lehet egyiknek nagyobb a másikénál. — **S. J. Jánosházán.** Kérj meg Győrben a Kármelita atyákat. Jövőre már elkésik. — **Isztep. Temerin.** Nem adhatók. — **D. A. Kismarton.** Elég ennyi: „Budapesti paedagogium. II. ker.“ Ne aggódjék. Ismerik a levélhordók. — **Balaton J. Seregélyháza.** Igen zsidók voltak, de nem huncut zsidók. Ez a különbség, tudja. A jószágért senki se üldöznek. A zsidóságot pedig minden nép megveti. Bizonyára azért, mert nagyon derék emberek? — **Z. K. Baglad.** Ne is hagyjanak. Mi se hagyjuk ám a népet, ha keresztire feszítenek se. Ma is kaptunk három új sajtópöröt. Most már 18 sajtópörünk van. De lássa, azért nem tudnak ránk ijesztani. Ép olyan bátran irunk, mint előbb. Ki hoz ennyi áldozatot a népert? Lássák, tehát bizalommal lehetnek irántunk.

Kiadói üzenet.

Tisztelettel kérjük t. előfizetőinket, az elkönyvelés megkönnyítése céljából, sziveskedjenek címszalaguk számát szelvényeikre feljegyezni.

Azon t. előfizetőink pedig, kik csak az első évnegyedet fizették, sőt vannak kik éppen semmi fizetést se teljesítettek, hátralékukat egyenlítsék ki, mert ellenesetben kénytelenek leszünk a lapot beszűntetni.

Közgazdaság.

Krónika. Az idei rozsdakárok igen sokat pusztítottak Torontál, Vas, Tolna, Zala, Győr, Fejér, Veszprém, Temes és Pozsony vármegyék gabnáiban. A kár az idén is milliókra megy. — **A kecskeméti orkán** következtében tönkre ment gazdák a kormánytól most ezt

kérlek egyik ottani lap szerint: Az augusztus 15-iki adó-terminus függesztessék föl addig, míg az adóelengedés ügye el nem dül. Aki augusztus 15-éig adóját le nem fizeti, ne ekzekváltassék és hátralékáért késedelmi kammat se számíttassék. Az állam gondoskodik, hogy az iszonyu elemi csapás miatt senki ne jusson végveszedelembe. Kölesönös biztosítás útján biztosítsák magukat, még egy ily veszedelem ellen a jövőre. A kormány azonban hallgat. — **Óriási vihar** tombolt vasárnap éjjel Torontálban. A félórát tartó jégeső megsemmisített ötezer hold kukoricát, szőlőt és dohányt. A buzógánszerű jég agyonverte a szárnyasokat s az embereket is megvérezte. A kár mintegy százezer forint. — **A híres debreceni vásár** nagyon megérezte mostoha gazdasági viszonyainkat. Az árusok általánosan panaszkodtak, hogy semmiféle cikknek sem volt a hajdani kelendősege. A lóvásárra 2800 drb. lovat hajtottak föl s csak fele kelt el. A puszták fiaai visszavezették híres neveléseiket. — **Árpavásárt rendeznek** e hó 20- és 25-ike között Sátoralja-Ujhelyen. A mozgalom élén Andrássy Sándor gróffal a Zemplénumi gazdasági egyesület áll. A hazai vevők és sörgyárosok mindannyian meghívottaknak tekinthetik magukat a vásárra. — **Gabona-áraink** legnagyobb csodálatra némi módon *emelkedőben* vannak. Ugy magyarázzák, hogy az észak-amerikai silány termés és a lefolyt országos vihar pusztításai emelték föl a megfogyott gabnamennyiség árait. A kisgazdák ez emelkedést nem érzik, mert nyakukon ül a zsidó. — **Éhínség** dúl Aradmegyében, Kishalmagy, Timovica, Boncesd és Pojenár községekben. Az e hó 12-én ott lefolyt vihar mindent tönkre tett, a község lakosai összes vagyonukat elvesztették s most éheznek. Az elkeseredettség óriási, amelyet most a főbírói hivatal az alispán útján igyekszik csillapítani. — **Kozmát** a kormány megvásárolta 40.000 forintot. Jelenben nem a nyugalomba vonult főügyesről, hanem egy szép, acélos verseny-paripáról van szó, amely a budapesti versenyteret száguldja s „Kozma“ névre hallgat. Hej, hej! A kormány vásárol mindenfelé. A turfon lovat, a muzeumban Piombo képet es másutt... mást!

Budapesti piac.

(A budapesti piaci árak pontos kimutatása.)

Hüvelyes vetemények és termények.

Bab nagy fehér 6.50—6.75 kis gömbölyű 6.50—6.75 frt.
 Borsó 7.00 7.00 frt., barna 6.50 frt., tarka 6.00—6.00 forint.
 Borsó 8.50—9.50 frt., hámozott 12.50 frt.
 Lencse 8—12 frt.
 Köles 5.25—5.50 frt.
 Mák 16.50—17 frt.
 Kendermag 7.5—9.25 frt.
 Köménymag 38 frt. Mind 100 kilónként

Baromfi, vad, tojás.

Tyúk páronként 1.10—1.50 frt.
 Idei csirke páronként 55—1.10 frt.
 Husos lud 2.00—2.20 frt.
 Hízott lud 3.80—5.80 frt.

Sovány kacsa . 1.30—1.50 frt.
 Hízalt kacsa . 2.00—3.00 frt.
 Kappan . 0.00—0.00 frt.
 Pulyka sovány 2.30—2.80 frt.
 Pulyka hízott . 2.50—3.30 frt.
 Vad disznó kilogrammonként 00—00 kr.
 Tojás 1440 darabot tartalmazó láda 23.00—25.50 frt.

Lóvásár.

Könnyebb kocsiló 100—183 frt.
 Nehézebb kocsiló (hintós) 105—170 frt.
 Igás kocsiló 075—140 frt.
 Fuvarosló 65—95 frt.
 Parasztló 35—70 frt

Marhavásár.

Jármos ökör 2.0—3.90 frt páronként.
 Fejős tehén tarka 80—130 frt., fehérszörű 60—1.10 frt.,
 bonyhádi tehén 110—170 frt darabonként,
 V á g ó m a r h a. Magyar ökör 21—31.00 frt. Szerbiai ökör 19—
 29.00 frt. Bivaly 17.00 22.00 frt. Tehén 24—26.00 frt 100 kilogram-
 monként.

Szurómarhavásár.

Élő borju 31—47 frt. párja.
 Élő bárány 0.00—0.00 frt. páronként.

Juhvásár.

Elsőrendű (kiviteli) birkáért 16—22.00 frt.
 Jóminőségű (anya) birkáért 9—11.00 frt.
 Középmínőségű (anya) birkáért 6—9 frt.
 Jóminőségű kiviteli (űrtű) birkáért 19.00—23.50 kr.
 Középmínőségű (űrtű) birkáért 16—18 kr. kilogrammonként
 eleven súly szerint.

Takarmányvásár.

Réti széna 1.80—2.70 frt.
 Muhar 2.00—2.60 .
 Zsupszalma 1.70—2.00 .
 Alomszalma 1.20—1.50 .
 Kukoricaszár 0.00—0.00 .
 Zabos búkköny 2.35—2.60 .
 Szalmaszeccska 1.90—2.10 .

Lisztüzlet.

Szám	0	1	2	3	4	5	6	7	8
frt	11.40	11.00	10.60	10.10	9.90	9.10	8.80	6.90	5.70
	Korpa finom 3.60 goromba 3.70								

Gabnapiac.

			frttól	frtig
Buza	bánsági új . . .	77—81 klg.	0.00	0.00
—	tiszavidéki . . .	77—81 .	6.50	6.85
—	pestvidéki . . .	77—81 .	6.45	6.80
—	fehért.	77—81 .	6.45	6.80
—	bácskai	77—81 .	6.50	6.80
Rozs	elsőrendű	70—72 .	5.75—5.90	
—	másodr.		5.65—5.70	
Árpa	takarmány	60—62 .	3.70—4.00	
—	égetni való	62—64 .	4.75	5.50
Zab	39—41 .	5.35	5.75
Kukorica	—	3.60—3.80	
Köles	—	000—0.00	

A szerkesztésért felelős: Lepsényi Miklós.

Apró hirdetések egyszeri közlése szavanként 2 krral fizetendő. Vastagon szedett betűk kétszeresen számíthatnak. Címmel feladottak után 30 kr. bélyeg is fizetendő.

Cím alatt a hirdető neve, város vagy utca megnevezése s a postarostante szó értendő.

HIRDETÉSEK

felvételnek lapunk kiadóhivatalában
Budapest, Práter-utca 44.

Allandó hirdetések petit soronként 6 kr. s nonparellsor 10 krral számíthatnak. A közlési díj készpénz vagy levélbélyegeken előzetesen melléklendő.

Levélbeli felvilágosítás csak a hirdetés és válaszbélyeg beküldése mellett adatik.

CSODA-CSEPPEK

gyomor-gyengesség, étvágytalanság, gyomor-puffadás, székrekedés, gyomorszorítás és fájás, gyomorrontás, eszméllet-zédülés, sárgaság, lép- és májbetegség aranyér stb.
Ara egy üvegne 40 kr.

CSODA-KENET

csusz és minden hűlés-rándulás vagy erőltetésből eredt in- és csontfájdalmak, úgy fogfájás ellen kitűnő hatású. Ara egy üvegnek 40 kr.

Kapható a feltalálónál
ZSÁLECZ ISTVÁN gyógyszerésznél.

Kőröshegyes. Somogy megye.)

Főraktár: Budapesten **Török** József gyógyszer-tárában Király-utca 12. és Dr. **Egger** Leó gyógyszer-tárában Váci-körút 17. — Hálaúratok melléklételnek. A küldés portómentes, ha a gyógyszerekért járó összeg és 30 kr. póstadíj előre beküldetik; utánvétellel a küldés drágább.

— Lourdesi víz —

a csodaforrásból, eredeti literes palackokban kapható — egyedül —

STAMPFL GUSZTÁV-nál,

Budapest, VIII. Gólyva-utca 28. sz.

Ara bérmentve csomagolással 2 frt 10 kr., továbbá Szt. Veronika kendők biteles okmányokkal darabonként 1 frttert.

Tisztességes

közepkorú nő óhajtaná **nőtlen uraságnál**, vagy **plébániára** mint házvezetőnő alkalmaztatni, főzni kitűnően tud. Címe lapunk kiadóhivatalában megtehető.

Eladó birtok.

25 hold 1200 □-öles kitűnő **szántóföld** egy tagban, zsindelyvel fedett új **ház**, **istálló** hozzátartozó melék épületekkel szabadkézből eladó, esetleg holdankint 8 frtért bérbé vehető. Levélbeni tudakozások **Tisza-Süly, Rideg Péter** nevére czimzendők.

Egy szép hangu

özvegy kántor, 43 éves, bárhol elfogadállást. Szép bizonyítványai vannak. Ajánlatok „özvegy” jelige alatt a kiadóhivatalba.

Egy 42 éves

nős, római kath. vallású gazdasági felügyelő, hasonló vagy Budapesten **portás**, **házfelügyelő** s ezekhez megfelelő állást keres; óvadékképes. Czim megtehető a lap kiadóhivatalában.

Tyukszemben

szünetedőnek, évek óta sikerrel használt egy növény szert díjmentesen küld **Déák Ferencz Budapest, Práter-utca 44.** (Válaszra 15 kros bélyeg esatolandó.)

HIRDETMÉNY.

A jelen kor legnagyobb olcsósága **az amerikai mérleg**. Használható mindennemű, a gazdaságban és háztartásban előforduló cikkek mészálásához. Ezen mérleg által már egy égető szükségét képező háztartási és gazdasági cikk lesz betöltve, melylyel a gazda gabnáját és takarmányát, a háziasszony pedig háztartási cikkeit könnyen megmészálhatja. Az amerikai mérleg erős, tartós, vasszerkezetű és könnyen kezelhető, szolid készítése által nem rongálódhatik és nincs j. vitásoknak kitéve.

A mérleg ára használati utasítással együtt az én költségemen szállítva.

200	300	400 kg. mérőképeség.
2 frt 50	3 frt 50	4 frt 50 kr.

A mérleg elküldése utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése mellett történik.

Megrendelések **SOHR LIPÓT** urhoz **Somogy-Sziliba** intézendők.

Szükségesnek tartom a tisztelt vevőközönséget figyelmeztetni, hogy több kereskedők az én mérlegemet utánozzák, hasznavehetetlenül készítették és olcsóbban ajánlják, ilyen mérleget utasítsunk vissza. Az amerikai mérleg csak akkor eredeti, ha minden darabra rá van vésve ezen védjegy: „SOHR.”

A „Szent Gellért” könyvnyomda

elvállal mindennemű megrendelést, egyházi, községi és magán jellegű **nyomatványokat**, és szállítja azokat a legrövidebb idő alatt, s legjutányosabb árakon; erős, jó papírt ad s tetszetős, csinos kiállításra nagy súlyt fektet.

Tisztelettel kérjük a főt. Plebános urakat, a községi előjárókat, a különféle egyetek tagjait s minden katolikust, hogy nyomdai megrendeléseiket ezentul ne zsidó vagy szintelen nyomdában eszközöljék, hanem keressék meg a „Szt-Gellért” katolikus könyvnyomdát, mely mindenkor rendelkezésükre áll s így támogassák a kath. ügyet. Fogjunk össze valamennyien, akkor boldogulunk.

Könyvnyomdánk mint a katolikus érdekek megrendíthetetlen támogatója, büszkeségét helyezi abba, ha az igényeket minden tekintetben kielégítheti s a megrendelőktől csak dicséretet arathat.

Budapest, 1896. Práter-utca 44.

Tisztelettel

a „Szent-Gellért” könyvnyomda.